

*„Istent nézzük reggel, és Istent nézzük naphosszat, Őreá
nézünk este,
Őreá nézünk, ha sírunk, a könnyben, és Őreá nézünk az
örömben.
Istent nézni szüntelen, és minden tettet és mozdulatot érte
tenni, szüntelen zörgetni az ajtón.
Ez az út hozzá. És ha ezen az úton megyünk, ha az életünk
útja abban áll,
hogy Isten után vágyódunk, hogy Istenhez törekszünk, hogy
az Ő ajtaján zörgetünk és könyörgünk,
ha ezen az úton járunk, akkor meg is kapjuk Őt Őtőle.
Őt, a mennyei Kincset, az Örök Életet,
meg fogjuk kapni, hogy csak Ő legyen a Mindenünk,
hogy Ő a Mindenünk legyen, a mi Örök Életünk, a mi
végtelen Örömünk, az Üdvösségünk.”*

Évközi 28. vasárnap

Bölcs 7,7-11

Zsid 4,12-13

Mk 10,17-30

Valami még hiányzik neked - Jézus ezeket a szavakat mondja a gazdag ifjúnak.

Valami még hiányzik neked, mert még van valamid. Nagy vagyona volt.

És Jézus azt tanácsolja neki, hogy veszítsen el mindent.

Adja oda mindenét, amije van, a szegényeknek, és kövesse Őt, hiszen az örök életre akar eljutni.

Az örök élet, az üdvösség pedig, a Kincs az égben maga az Isten.

Istent akarja elérni az ember, megszerezni azt az Örök Kincset, aki az Isten.

Ő az ember számára az Örök Élet, az Üdvösség.

De ezt a Kincset csak úgy szerezheti meg az ember, hogy nem szerez semmilyen kincset,

hogy semmije sincs ezen a földön, hogy elveszít mindent.

Ezt a Kincset, az Istent lehetetlen megszereznie az embernek.

De Istennek lehetséges, Ő odaadja önmagát ajándékkul,

odaadja azoknak, akik zörgetnek, akik az Ő ajtaján kérnek,

odaadja nekik mint Kenyeret, önmagát: az örök Életet.

De akik az Ő ajtajánál zörgetnek, azok nem hoznak magukkal semmit,

és nem is hagyják magukat sehol sem, hanem egész szívvel, minden erővel

Istenhez törekszenek.

Lehetetlen, hogy eljussanak Istenhez,

és mégis éppen ezért minden erejüket megfeszítik, hogy elérjék.

Úgy törekszenek Istenhez, ahogy az apostol mondja:

mint akik futnak a versenypályán, hogy a célt elérjék.

Csak a célról tudnak, csak a célt látják. Még nem érték el,

de semmi mást nem tudnak már, mindent elhagytak, csak futnak a kitűzött cél felé,

és Isten nyújtja önmagát, a hervadhatatlan koszorút ezeknek.

Valami még hiányzik neked, mert még valamid van, még valamit itt hagytál a földön.

Istenhez úgy kell mennünk, úgy kell törekednünk,

hogy mindent elfelejtenünk Őérte, mindent elveszítenünk, hiszen Ő az

Egyetlenegy.

Ő az a Kincs, akiért mindenét odaadja az ember.

Ez a minden kevés, hogy Őt megszerezze, de ha nem adta oda mindenét, akkor nem is kaphatja meg ajándékkul.

Erre tanít az ószövetségi bölcs is bennünket a mai vasárnapon.

A bölcsességet kéri, a bölcsességért esdekel.

És hogyan kéri? Úgy kéri a bölcsességet, hogy érte mindent elvetett.

Hozzá képest az arany és az ezüst csak sár és semmi. Érte az egészséget és a hatalmat sem becsülte.

A fény a bölcsesség ragyogásához képest csak sötétség.

Egyedül a bölcsességet szemléli, és ezért meg is kapja a bölcsességet.

Amikor Istent mi ajándékkul kapjuk, amikor elérjük az Örök Életet,

amikor beléphetünk az Ő színébe és ott állunk a trónja előtt,

akkor éppen abban fog állni a mi üdvösségünk, az örökké tartó élet,

abban az egyetlen egyben, hogy nézzük az Istent.

Csak Őt nézzük, csak nézzük az Ő arcának szépségét, és szüntelenül csak Őt szemléljük.

Nem nézünk hátra innen, jobbra és balra nem tekintünk, csak Istent nézzük,

és az Ő végtelensége egészen és örökre leköt bennünket önmagához,

és ez lesz a mi örök üdvösségünk, ez az örök élet, ez a mi örökké tartó

boldogságunk: Istent nézni.

De ha ez a cél, ha ez az örök üdvösség, akkor most, amikor úton vagyunk még e

Cél felé,

most amikor e földön zarándokolunk az Éghez, most is ugyanezt kell tennünk:

csak Istent nézzük,

Istent nézzük reggel, és Istent nézzük naphosszat, Őreá nézünk este,

Őreá nézünk, ha sírunk, a könnyben, és Őreá nézünk az örömben.

Istent nézni szüntelen, és minden tettet és mozdulatot érte tenni, szüntelen

zörgetni az ajtón.

Ez az út hozzá. És ha ezen az úton megyünk, ha az életünk útja abban áll,

hogy Isten után vágyódunk, hogy Istenhez törekszünk, hogy az Ő ajtaján

zörgetünk és könyörgünk,

ha ezen az úton járunk, akkor meg is kapjuk Őt Őtőle.

Őt, a mennyei Kincset, az Örök Életet,

meg fogjuk kapni, hogy csak Ő legyen a Mindenünk,

hogy Ő a Mindenünk legyen, a mi Örök Életünk, a mi végtelen Örömünk, az

Üdvösségünk.

Ámen.

2021. október 10.

Takács Gyula plébános atya